

תפילה לישועה בכל העניינים ולשלוות הגפש

מתוך 'תפילה לשלמה' מאת הגאון הינוקא רבנו שלמה יהודה שליט"א

רבונו של עולם, אב הרחמים. אבקש ממך יתברך את רחמך עלי על הדאגות אשר בלבי, שאני מצד דוואג מה יהיה עלי בגשמיות ורוחניות, ומה יהיה באחריתי. ואמנם הנני בוש ונכלם לבקש מאתך יתברך על דבר זה כי אם הייתי בעל אמונה ובטחון מעולם לא הייתי דוואג. אך גלדי וידוע לפניך, שמורכ חטאי ופשעי נטמטם ונאטם לכבי, והתרחקתי ממך, ונטה לכבי מהאמת לאמתה, והנני מרגיש בלבי שאוד פניך אינם אתי ואני דוואג שלא תיסרני. ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי. וכאשר אני מתבונן, הנני רואה פמה רחוק אני מישוב הדעת ומשמחה, מאמונה ומבטחון, וכמה קרוב אני ליגון ואנחה, דאגה וחרדה, והנני דוואג ללא סבה, ונקדת לכבי מבהלת ומבלבלת – מחמת שהתקיים עלי "יככה יי בשגעון". ואין מי שיכול לרפאתני אלא אתה יתברך לבדך, השליט על הלב, והמת, וכל הגוף, ועל כל העולמות כלם; ורק אתה יכול לומר ברגע קל די לצרותי - ברוחניות וגשמיות, ולהעלותני על דרך האמת לאמתה, דרך האור שבה הפל מאיר, ונסו יגון ואנחה. ורק אתה יתברך יכול לחזק את לכבי שלא אדאג ולא אפחד, ולישב דעתי שלא תהיה מבהלת ומבלבלת, ולהסיר ממני החרדה והדאגה, ולטעת בלבי תקוה שפוראי תהיה לי אחרית טובה.

רחום וחנון, העולם אפל מאד - ואינו מאיר. ואיך אבקש את עזרתך - שאתה אמת לאמתה ואני בשקר הנודא והתרחקתי ממך. אך ידעתי כי רק אתה יתברך יכול לחדש אותי ולכפר כל זממת עוונותי וחטאי, ולומר לי "בני אתה, אני היום ילדתיך" (תהלים ב:ז); כי אהיה לפניך כשאויל המלך, שכן שנה שאויל במלכו -

שלא חטא, ותקיים בי "שאל ממני ואתנה" (שם, ח).

יָאֵף עַל פִּי שְׁאִינְנִי הַגּוֹן, עֲשֵׂה בְרַחֲמֶיךָ שְׂאֵהֶנּוּהָ הַגּוֹן וְכֹשֶׁר, מִתְנַדֵּף שְׂמֵחָה וְחֶסֶד,
וְלֹא מִתְנַדֵּף יִסּוּרִין וּמְכַאֲבוּכִים. וְהַגְּנִי סוּמֵךְ רַק עַל הַתְּפִלָּה, וּפְנֵה אֲנִי אֱלֹהֵיךָ מִתְנַדֵּף
הַשְּׂקֵר וְהָאִפְלָה, שְׂדֵבּוּרִים אֵלּוּ יִהְיֶכּוּ לְשַׁעֲשׂוּעִים לְפָנֶיךָ וְתִמְצֵא חֵן בְּעֵינֶיךָ תְּפִלָּה
זוֹ, וְתֹאמַר עָלֶיךָ אֲמֹן, וְתִקְבְּלֵה בְרַחֲמִים וְחֶסֶדִים גְּמוּרִים לְלֹא שׂוֹם תַּעֲרֹכֶת דִּין
כָּלֵל.

רְחוּם וְחַנוּן, בְּדוּרְנֵנוּ הַזֶּה הַתְּרַבִּי הַחֲטָאִים וְהַפְּשָׁעִים, הַמְחַלּוֹת, הָאֲסוּנוֹת, קִשְׂיֵי
הַפְּרָגְסָה, עֲפּוּכִים בְּזוּגִים, וְכֹל מִינֵי צְרוּת וְיִסּוּרִין; וְאִינְנִי רוֹצֵה לְטַעַם מִהֶם חֶסֶד
וְשְׁלוֹם; לֹא אֲנִי וּבְנֵי בֵיתִי, וְלֹא הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְלֹא עִמְךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנִי הִסַּר מֵעָלַי
הַקְּלָלָה וְשִׁים עָלַי טוֹבָה וּבְרָכָה, וְשִׁמְעָתָה וְעַד עוֹלָם יִתְקַיְמוּ עָלַי כָּל הַבְּרָכוֹת
הַתְּנוּכִים בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה: "וַיְבָרֶכְךָ יי' וַיִּשְׁמְרֶךָ. יֵאָר יי' פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיַּחֲנֶנֶךָ. וַיֵּשֶׂא יי' פָּנָיו
אֵלֶיךָ, וַיִּשְׁם לְךָ שְׁלוֹם" (במדבר ו, כד-כו).

אֲנִי רַחֲמָן, אֲנִי פְנֵה אֱלֹהֵיךָ, כִּי אֲתָה אֲבִינִי מִלְּפָנַי, וּבְמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת בְּכֹל
הַדְּאוּתֵינוּ קָרָאנוּ וְצִעֲקָנוּ אֱלֹהֵיךָ, וְדָאִינוּ אֶת נִסֶּיךָ וְכֹחֶךָ. אֲנִי, "שׁוֹרְעָנוּ קִבֵּל וְשִׁמְעַ
צִעֲקָתָנוּ, יָדַע תַּעֲלֵמוֹת".

רְחוּם וְחַנוּן, יֵשׁ עוֹד דְּאֵנָה בְּלִבִּי שְׂאִין לְהַשׁוֹתָהּ לְשֹׂאֵר הַדְּאוּתֵינוּ; הָאִם הַגְּאֻלָּה
הַשְּׁלֵמָה תִּבָּא בִימֵי וְאֶרְאָה בְּכַנְנֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי - וְאֲדַע שְׁעֵשִׂיתִי נַחַת
רוּחַ לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי? הֵי רָצוֹן שְׂאֻזְכָּה לְמִצָּא חֵן בְּעֵינֶיךָ, וְלִרְצוֹת וּלְפָיִס וּלְנִצַּח אֹתְךָ,
וְשִׁיחֶיךָ לְךָ יִתְבָּרֵךְ נַחַת רוּחַ, וְתִבָּא הַגְּאֻלָּה אֲמֹן.

אֲנִי רַחֲמָן, עֲשֵׂה נָא בְּקִשְׁתִּי, כִּי אֲתָה יִתְבָּרֵךְ אֲמֵרְתָּ "וּבְחֶרֶת בְּחַיִּים" (דברים ל, יט),
וְרַק אֲתָה יִתְבָּרֵךְ יָכוֹל לְעֹזֵר לִי לְבַחֵר בְּחַיִּים הָאֲמֵתִיִּים וְהַנְּצִיחִים, וְלִרְפֹּאת אֶת
נַפְשִׁי הָאֲמֵלֵלָה מָאֵד. וְהַגְּנִי סוּמֵךְ וּבוֹטֵחַ עַל פֶּחַ הַתְּפִלָּה וְהַדְּבּוּרִים הַלְלוּ, וּבְכֹר
עֲכָשׁוּ הַגְּנִי מִן גִּישׁ הַתְּחַזְּקוֹת בְּאִמּוּנָה וּבְטַחֲוֹן - וְאֵיךְ שְׂאֲתָה וְיִתְבָּרֵךְ מִסִּיד הַדְּאֵנָה
מִלְּבִי.

אֲנִי חוֹס נָא וְחַמֵּל עָלַי, וּמַהֲרָ בְּקִשְׁתִּי לְטוֹבָה וּלְבְרָכָה לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה.
אֲמֹן נִצַּח סֵלָה וְעַד.

©